

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

жаспис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00

Адреса:—

UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописів не звертає ся, хіба що дописувач зва-
римо зазначить, що бажає звороту своєї рукописи на випадок її непомічен-
ня та залучить поштову марку на її пересилку.

НА УВАГУ ВСІМ ТОВАРИШАМ.

Випускаючи в сім місяці маю отже вже третє число "Українських Робітничих Вістей", ми хочемо звернути увагу всіх передплатників і читачів "У. Р. В." та всіх членів Товариства У. Р. Д. на одну дуже важку річ, а саме — на вагу кампанії в сім місяці в користь "Українських Робітничих Вістей".

Кожда дійсна робітничая газета звертає ся до своїх передплатників і читачів з подяками о матеріальну піддержку. Кожда дійсна робітничая газета збирає пресовий фонд для віддання себе при житті. І в тім нема нічого дивного. Адже ж се найбільший доказ, що ця газета видає ся лише за робітничі гроші і лише робітничая служба.

"Українські Робітничі Вісті" можуть з гордістю зачислити себе до тих газет, що видають ся лише за гроші робітників і служать робітничим інтересам. А тимсамим вони і мають моральне право апелювати до своїх передплатників і читачів о матеріальну піддержку. Мають і мусять апелювати о ту піддержку, бо інакше вони не виходили б.

Бачучи konieczність оказування фінансової помочі "У. Р. В." зі сторони всіх українських класово свідомих робітників в Канаді, сегоднішні Загальні Річні Збори Товариства Український Робітничий Дім в Вінніпегу рішили, щоби місяці май і листопад були спеціально присвячені для збирання передплат і пресового фонду для "Українських Робітничих Вістей". Всі товариші повинні доложити всіх можливих старань, щоби ці місяці принесли для "У. Р. В." якнайбільше користі, так як від цих місяців залежить в великій мірі і саме існування "У. Р. В."

Один з цих місяців, місяць май, якраз тепер маємо. Ми вже писали попередню про те, що треба робити в сім місяці, щоби він приніс якнайбільше користі для "У. Р. В." Однак на сім ми не залишаємо справи і даліше пригадуємо товаришам, що в сім місяці маю мусить ся абсолютно зробити все, що є можливо зробити для фінансового забезпечення "У. Р. В." Се є необхідним тому, що починають ся літні місяці, які завжди є тяжкі для газети, і если ми в сім місяці не забезпечимо "У. Р. В." бодай до осені, то хто знає, що може стрінути їх за пару місяців, серед літа. Не треба легковажити собі серйозності положення, не треба потішати себе думкою, що, мовляв, якось там воно буде, якось вони дадуть собі раду. Непростимим гріхом є так думати і так відносити ся до справи. Всім товаришам треба знати, що каса "У. Р. В." вже тепер порожня. А що ще скаже ціле літо, коли, як ми вже згадували, літня пора є дуже а дуже тяжка для кожної газети.

Всі товариші повинні серйозно взяти вище сказане на увагу. Всі відділи, філії і товариства Укр. Роб. Дому, як також і всі інші робітничі товариства повинні в сім місяці попрацювати зі всіх сил в користь "Укр. Роб. Вістей". Вони повинні устроювати в сім місяці представлення і концерти і дохід з них віддавати на пресовий фонд "У. Р. В." Також повинні збирати передплату і пресовий фонд. Поодинокі товариші, члени Товариства У. Р. Д. і передплатники та читачі "У. Р. В.", повинні перше всего сами відновити передплату і зложити кілька зможуть на пресовий фонд; даліше вони повинні постарати ся, щоби їх знакоми, сусіди, товариші при праці, також стали передплатниками "У. Р. В." і зложили по своїй зможі датки на пресовий фонд. Зробити се — є обов'язком кожного товариша. Коли ми всі сей обов'язок сповнимо, положене буде вправдане і "У. Р. В." будуть на якийсь час забезпечені та зможуть безперервно виходити. В протинний раз і "У. Р. В." може бути дуже круто. І тому забезпечити в сім місяці нашу газету ми мусимо за всяку ціну.

Так отже до праці, товариші! Забезпечім в сім місяці маю "Українські Робітничі Вісті" до слідуючого листопада! Сповнім всі свій обов'язок супроти своєї робітничої газети!

Хай живе місяць май — місяць "Українських Робітничих Вістей!"

В УКРАЇНСЬКІМ КОНТРЕВОЛЮЦІЙНІМ ТАБОРІ.

Наспівши сими днями старокраєві українські газети приносять вістку, що на еміграції в Європі упокоїли ся дві українські контрреволюційні газети: "Українське Слово" в Берліні і "Соборна Україна" в Відні. Обидві газети були органами монархістів. Перша служила бувшому гетьманові і кайзерівському попиачеві Скоропадському, друга — бувшому австрійському аркинязеві Вільгельмові Габсбургів, або як його в останніх роках називали — Василеві Вишиваному. "Укр. Слово" виходило з початку тижнево, потім два рази на тиждень, а кілька місяців тому назад почало виходити щоденно, з чого дуже ликували декотрі українські чорносотенні газети в Америці. Однак щоденником воно не виходило довго і перемінало ся знову на тижневик, а вкінці і зовсім задержало ногами. Вишиванська "Соборна Україна" виходила раз на тиждень.

Заперестане видавання обох монархістичних органів в українській мові свідчить про те, що ті німецькі і антанські круги, які фінансували український монархістичний рух, відмовили йому рухови помочі або принаймше значно її скоротили. З сего виходить, що вони бачуть безспівність своїх заходів окупації привернення монархії в Україні.

Майже рівночасно зі смертю Скоропадківського "Укр. Слово" і вишиванської "Соборної України" почала виходити нова українська контрреволюційна газета — петлюрівська "Українська Справа" у Варшаві. Появилася вона на місце загинувшої варшавської "Української Трібуни".

Повна "Українська Справа" свідчить знова про те, що петлюрівські банкрути виблагали у своїх польсько-французьких хлібодавців нові посібия.

Як було вже згадано, варшавська "Укр. Справа" появилася на місце "Укр. Трібуни", яку завісила польська поліція. Не від річи буде тут згадати, як відносилася "Укр. Трібуна" до польських панів, катів українського населення в Східній Гали-

чині, на Волині, Холмищині і інших українських землях. Зробити се вважаємо за відповідне тому, що українські чорносотенні газети в Канаді писали з приводу завішення "Укр. Трібуни", що її завішено за те, що вона виступала проти польських властей. Ось що писала сама "Українська Трібуна" з 23. лютого с. р. в новинці про трус у неї, після чого завішено і саму газету:

"Само собою зрозуміло, що при реалізації цього планового, або злочинного, заміру не було. Про се поліція сказала протокол."

Із цього замінити, що при реалізації, окрім професійного числа, шукали ще в російських соціалістичних газетах. Та де було, але значно вони могли бути, бо головне завдання нинішньої газети — се боротьба з нашими ворогами, з окупантами (ї) України — московськими (ї) більшовиками, і редакція члени платять чимали гроші за те, щоб дістати літературу своїх противників."

Не можемо припустити, щоб ся наша боротьба з москалями виходила ся польською владою за злочин, але що в такому разі визнає отой розшук в редакції більшовицьких часописів?

В кождому разі редакція "Української Трібуни" перебувала і перебуває в тім переконанні, що, чесно виконуючи свій обов'язок перед українським громадянством, вона не робила й не робить нічого злочинного, що до польської держави, а тому надзвичайно здивована прикрою подією, що стала ся в ніч на 22. лютого."

Ось так петлюрівські пахолки з "Укр. Трібуни" сканували перед своїми хлібодавцями, чому ті шукали у них за соціалістичними газетами. Ось так були ся вони в груди і присягали ся, що є вірними польським панам і борять ся одиноким лише проти більшовиків а не проти кого иншого. А канадський укр. чорносотенці писали, що "Укр. Трібуна" не раз сказала полякам терпке слово правди. Ні, такого не було. Завішено "Укр. Трібуна" наступило через якусь помилку і тому вона тепер знова появилася на світ під фірмою "Укр. Справа".

ЯК ПАНОШИТЬ СЯ РЕАКЦІЯ У СТАРОМУ КРАЮ?

(Від нашого кореспондента зі Львова.)

В приватному листі доносив я Вам вже про завішення львівської поліцією органу У.С.Д.П. "Вперед" за се, що він ворожо ставить ся проти польської держави. З дем. 30. марта с. р. "Вперед" перестав виходити а всі старання відновити його зустріли ся з наказом польських властей. Навіть на видавця нового органу "Час", не дала поліція дозволу, хоть на кілька днів перед завішенням "Вперед", наслідком рішення варшавського міністерства внутрішніх справ, ся сама львівська поліція дала дозвіл на "Час", який по завішенню "Вперед" цюфула.

Дозволила тільки на видавця раз на місяць "Нашої Меті" органу для жінок, та "Землі і Воли" раз на тиждень, обох органів, які виходили ще минулого року.

Українська а також польська і жидівська робітничая пошляблене є свого класового пролетарського органу, бо "Вперед" по завішенню "Sprawa i Robotniczo" і "Робітничої Газети" та арештованих робітників за комунізм був одиноким робітничим часописом у Східній Галичині, яка сь як так заступала же класові робітничі інтереси.

Цікаво знати, за що закрито "Вперед" та хто спричинив се закриття.

Правних, законних мотивів на завішення "Вперед" польські влади не мали, бо багато конфіскацій львівський суд ухилив. Завішення наступило, як загалом говорять ся, за більшовицьку закраску "Вперед". Кілько в сьому правди, не місце тут розводити ся.

Та одно треба тут підчеркнути: се завішення не стало ся тільки як самовільний акт самої поліції чи польських властей. До сього приложили такі руки і посторонні впливи, що більш, можна сміло на основі документів і фактів сказати, що денунціяції зійшли ся в одно з бажанням властей закрити невиндну робітничу газету.

І польська соціалістична партія (П.П.С.) доложила своєю впливу, щоби позбутися ся "Вперед", який не раз демаскував перед робітниками реакційну та протиробітничу політику її менерів. І виключений з У.С.Д.П. Микола Ганкевич, який при допомозі П.П.С. і петлюрівських "соціалістів" хоче творити українську соціалістичну партію, і трудовики з під стягу диктатора Петрушевича, всі вони спільно денунціювали день в день "Вперед", що він орган Раковського і більшовиків.

Микола Ганкевич публично на вічу у Варшаві підніс сю денунціяцію на 5 днів перед завішенням "Вперед", а трудовики, як се тепер у Львові воробії співають на дахах, недавно тому вислали до польського уряду у Варшаві обширний меморіал, в якому доказували, що "Вперед" куплений більшовиками і ширить поміж українським народом у Східній Галичині більшовицьку пропаганду. Сей меморіал підписали видатні лідери і провідники української трудової партії і політики Петрушевича. Головний орган сєї партії "Громадський Вістник" безпосередно перед і по завішенню "Вперед" в кількох перелюбних явля і недвозначно писав про більшовицьку пропаганду "Вперед" і зі своєї сторони чесно дотримував польському урядові і реакції "патріотичного" обов'язку ищення ворога більшовицького органу.

Навіть стражд друкарських робітників за підвищу платні — який лемали працю в друкарнях редактори "Громадського Вістника" і старшини галицької української армії, трудовики назвали більшовицькою агітацією.

Орган петрушевичівських трудовиків "Громадський Вістник", якийку з завішення "Вперед" рівночасно зараз же видрукував статтю, в якій тїшить ся з "залізної перемоги" (заголовок статті) міжнародного капіталу скрізь над робітництвом. Канаді показав і тут свою рабську свинячу натуру, шкода що охрестива свою компанію "радикальні демократи" (передна стаття "Громадського Вістника" про завішення "Вперед").

Свого дїпнялі і тепер за свій "патріотичний" труд чкають від польського уряду нагороду.

Та заки ще повна нагорода прийде, по події того, що вже дістали, посварили ся. Тепер взаємно закидають собі денунціяцію і службу в польській охрані.

Українська робітничая приняла вістку про завішення "Вперед" мужно. Свідоме, що і сей удар його не знищить, а хіба причинить ся до виклярування відносин внутрі У.С.Д.П. до виникненя з неї сього баласту, який там ще є, сього ніхто не заперече, та поставлення своєї партії на чисто класовий пролетарський ґрунт.

Колиб при віднові "Вперед" вдало ся українським робітникам усунути з нього ще і сї аншки непростетарські елементи, хитких і прямо ворожих робітничому рухови, які у ньому були, тоді перера в видаванню "Вперед", спричинена завішенням, малаб навіть додатний корисний вплив.

Та хто знає чи знайдеть ся досить сил, щоби зірвати ці симпатії, привязки, фамілійні котеріями і чи і на далі старі гіршіники не будуть дурити і туманити робітництво, надуживаючи його добродушність і привязане до партії.

Та поживемо, побачимо.

Крізь, таку саму як українська робітничая, переживає у старому краю і польська робітничая, найсильнішим чином, організаційним досвідом та традицією. П.П.С., яка досі веде його, банкрутує з кождим днем. Тепер вона тільки філія Бельведеру, резиденції начальниці польської держави Пясухоского та П. відділу військової оборони — охрани. Саме тепер за починком П.П.С. веде ся багато розправ проти робітників за більшовизм. Прокуратори опирають ся на зізнання членів П.П.С. та обжаловуючи робітників за зраду польській державі, кожним кроці-

доказують, що сї допускати ся сього злочину їм, що ворожо виступали проти П.П.С.

Виступ проти П.П.С. се по розумінню прокураторів більше-визм і зрада польській державі.

На розправах являють ся і члени П.П.С. та потверджують прокураторові вислову.

Так було у Львові, де члени П.П.С. і провідники організації металістів Філіас і Вінерські виступали як звичайні провокатори, так було минулого тижня в Самборі, де нафтових робітників з Дрогобида перед судом "засиували" П.П.С-івці Стефанські і Денасевичі.

Робітництво огірене сим. Скомпромітована П.П.С. ратуєть ся сим, що і Філіаса і Вінерського і Стефанського "зависла в правах членів". Але що се помагає? Гангрена П.П.С-івської ідеології зради робітничих інтересів глибоко запустила коріні і треба радикального средства, щоб його усунути.

Деякі польські робітники відкодили ся від П.П.С. і працюють тільки в професіональних організаціях, другі знова під проводом д-ра Дробнера з Кракова оснували партію незалежних польських соціалістів зі своїм власним органом "Glos".

В П.П.С. кипить. Се переносить ся і до У.С.Д.П. і приго-товлює тут ґрунт під її фільтрацію.

ip.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

В місті Брендоні, в Манітобі, діти-школярі святкували день першого мая. Святкували вони не по добрій волі, а по волі шкільних батьків того міста. Три тисячі шкільних дітей взяли участь в демонстрації першого мая, щоби заперотувати проти увільнення тростістами страйкуючих учителів проти зниження їм платні.

Так зробили діти. А що зробили дорослі?

А ось що. Сороч учителів (учительок) зрекнутовано з поміж старших ученичких класів і з поміж жінок фермерів для навчання в школах. Так кажуть шкільні батьки, яким назва тростісти. Аппації, на посади учителів (на скебів) наспіли навіть з Вінніпегу.

Щож роблять діти?

Вони устроюють належні демонстрації і бойкот скебам. В класах пописали: "Долів зі скебами". Ученики і учениці від 15 до 16 літ устроюють мітинги в класах, а если звідтам їх вигонять, то вони устроюють мітинги на шкільних подвір'ях. У многих школах, де скеби хотіли провадити "науку", ученики повинували вікна. Одна учителька (скеб) дістала фляшкою, а до инших скебських класів ученики кидали камінням через вікна.

Коли тростісти пробували привернути "порядок", діти висистали їх, питаючи: "Чому ви знизили платню нашим учителям?" Коли мейор міста Катер пробував говорити діти зустріли його окликами: "Гиньля, гиньля!" "Проч зі скебами!"

Такими самими окликами і свистом "витаї" вони своїх старших шкільних товаришів, які пішли скебувати. Тоді як діти стали солідарно в обороні своїх учителів, батьки їх розводили ся. Многі заборонили своїм дітям вертати до школи, де учать скеби, инші забрали своїх дітей і пішли до шкіл в Портедж Ля Прері, декотрі старіють ся по-вздржати, своїх дітей від "бунтівничого" поведження ся. Лише один найшов ся "достойний" батько, який сказав тростістам арештувати свого сына, если він буде поводити ся "бунтівничо".

Така то подія сталася в шкільнім житті, невеликого фермерського міста. Однак вона є важною і поучаючою для цілої Канади, бо в ній найважнішу роль грають діти, гідно ставші і в обороні своїх учителів, яким батьки міста знизили платню о 25 процент.

Дорослі робітники Канади можуть многому навчитись від тих малих дітей.

Ворожі радикальному робітничому рухови люди закладають передовим робітникам того руху, що ті не дають про інтереси робітництва, бо проповідують розкол в його рядах.

Чому вони не луть ся спільно з ріжними робітничими організаціями, як от Американська Федерация Праці, та инші, а організують свої окремі організації, накликаючи в той сам час на провідників не любих їм робітничих організацій?

Так се співають сї люди на кожнім кроці.

Варшава, 4. мая. — Ви-

сокий кошт життя в Генуї є причиною нинішнього повернен-ня сюди більшости секретарів і стенографів польської делегації. Польська делегація на економічній конференції складаєть ся тепер тільки з трох осіб. Удержане всієї делегації виносило кілька міліонів польських марок денно".

"Pisa knew, jest eo kupir, tylo niema za eo."

Нічого, "пане", не зробили. Такий закон економічного розвитку. Але з вісімдесять — на трох, все таки неабиякий "прогрес!"

Три тижні тягнеть ся конференція, а про польську делегацію на генуїській конференції, як то кажуть, навіть неслє гавкне. Аж нарешті коротенька новинка і то вже не з Генуї, а з Варшави:

Всієї делегації в Генуї є причиною нинішнього повернен-ня сюди більшости секретарів і стенографів польської делегації. Польська делегація на економічній конференції складаєть ся тепер тільки з трох осіб. Удержане всієї делегації виносило кілька міліонів польських марок денно".

"Pisa knew, jest eo kupir, tylo niema za eo."

Нічого, "пане", не зробили. Такий закон економічного розвитку. Але з вісімдесять — на трох, все таки неабиякий "прогрес!"

Всієї делегації в Генуї є причиною нинішнього повернен-ня сюди більшости секретарів і стенографів польської делегації. Польська делегація на економічній конференції складаєть ся тепер тільки з трох осіб. Удержане всієї делегації виносило кілька міліонів польських марок денно".

"Pisa knew, jest eo kupir, tylo niema za eo."

Нічого, "пане", не зробили. Такий закон економічного розвитку. Але з вісімдесять — на трох, все таки неабиякий "прогрес!"

Всієї делегації в Генуї є причиною нинішнього повернен-ня сюди більшости секретарів і стенографів польської делегації. Польська делегація на економічній конференції складаєть ся тепер тільки з трох осіб. Удержане всієї делегації виносило кілька міліонів польських марок денно".

"Pisa knew, jest eo kupir, tylo niema za eo."

Нічого, "пане", не зробили. Такий закон економічного розвитку. Але з вісімдесять — на трох, все таки неабиякий "прогрес!"

Всієї делегації в Генуї є причиною нинішнього повернен-ня сюди більшости секретарів і стенографів польської делегації. Польська делегація на економічній конференції складаєть ся тепер тільки з трох осіб. Удержане всієї делегації виносило кілька міліонів польських марок денно".

"Pisa knew, jest eo kupir, tylo niema za eo."

Нічого, "пане", не зробили. Такий закон економічного розвитку. Але з вісімдесять — на трох, все таки неабиякий "прогрес!"

Всієї делегації в Генуї є причиною нинішнього повернен-ня сюди більшости секретарів і стенографів польської делегації. Польська делегація на економічній конференції складаєть ся тепер тільки з трох осіб. Удержане всієї делегації виносило кілька міліонів польських марок денно".

"Pisa knew, jest eo kupir, tylo niema za eo."

Нічого, "пане", не зробили. Такий закон економічного розвитку. Але з вісімдесять — на трох, все таки неабиякий "прогрес!"

Редактор "Укр. Голосу" о-

бури на совітську делегацію в Генуї, що вона не хоче признати права власності в Радянській Федерації для французьких капіталістів. Не дивлячись на те, що він битий вже з заді і з переді, редактор "Укр. Голосу" ніяк не може розібратися в "московській філософії". Не може він ніяк зрозуміти заяви Раковського, що

"коли російські горожані мають в банках в Брукселі два міліони рублів, а Бельгійці ма-ють в банку в Москві чотири міліони рублів, то банк в Брукселі є обов'язаний вернути нам два міліони рублів, але ми не є обов'язані звернути тих чотирох міліонів рублів, що були в московським банку".

Отже така заява Раковського, каже "Укр. Голос", всіх о-бурила: від "довготерпеливого" Лойда Джорджа аж до нетерпеливого "дипломата" з Дурфін евно.

Мало ще вас, "добродію", били. Замість обурюватись на більшовиків, ви порадьте бельгійським горожанам завестися в себе совітську владу, а будьте певні, що тоді совітське правительство Росії і Бельгії взаємно анулюють всі довги без жадного клопоту. Навіть не буде потреби їхати до Генуї.

А от того "ультиматуму", яким ви з Пуанкаре так грозили більшовикам, ви так таки і не дочекалися.

Справді, не тратьте даремно часу над "московською філософією", бо, запевняємо вас, що останетесь в дураках. Мусій.

СТАН ОЗИМИНИ В РАДЯНСЬКІЙ ФЕДЕРАЦІЇ.

Прийшли перші звістки про стан засіву по губерніях Р.С.Ф. С.Р. Стан 14 центральних губерній — Орловської, Брянської, Калузької, Костромської, Московської, Івано-Вознесенської, Тверської, Смоленської і Ярославської такий: озимина в більшости губерній середня, сійтовий покров добрий. Гірше за решту губерній, Калузька, Рязанська, Тульська, Костромська, Московська і Тверська. Смоленська губернія під загрозою. Стан річний в 11 губерніях автономних областей Південного Сходу і Північного Сходу такий: озимина нижча за середню, місячний кепська. Крайша за инші: північна частина Воронежської губернії, Самарська губернія, Татарська Республіка, Башкирська Республіка, Царицинська губернія й часті і Маріупольська область. По північних губерніях озимина в ділому задовольно. По західних губерніях є відомості від Гомельської, Мінської і Вітебської губерній, де суха холодна осінь могла вплинути на стан озимини.

Є небезпека часткового зимерзання. По губерніях Сибіру — Омській, Енисейській, Челябінській і Тюменській озимина зовсім добра. З України одержано відомості лише про Чернігівщину, де сійтовий покров рівняєть ся 50—60 сантиметрів. Озимина середня. Озимого засіву зроблено мало. Снігу від 70—80 сантиметрів. В осені стан озимого засіву був добрий.

Калінін і Петровський в Пресурові.

Всеросійський і Всеукраїнський старости — тт. Калінін і Петровський брали участь в об'єднаному засіданні повітового Виконкому, партійних, професійних і инших організацій. З докладом про становище Радянської Республіки виступав т. Калінін, котрий закликав присутних до енергійної допомоги голодомні і сказав, що се буде найкращою формою щиро людського відношеня і найкращим цементом для змирення братніх уз. Тов. Петровський сказав, що неминучий хід подій примуше буржуазію погодитись на визнання радянського уряду, що наді на наших ворогів на нашу кваліть в зв'язку з голодом не здійсниться і що навіки, наша енергія і воля удесятирили ся.